

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská rada

2016/C 69 I/01

Nové řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie 1

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ RADA

NOVÉ ŘEŠENÍ PRO SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ V RÁMCI EVROPSKÉ UNIEVýňatek ze závěrů zasedání Evropské rady ve dnech 18. a 19. února 2016 ⁽¹⁾

(2016/C 69 I/01)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ A EVROPSKÁ UNIE

1. Na prosincovém zasedání se členové Evropské rady dohodli, že budou úzce spolupracovat, aby ve všech čtyřech oblastech, které britský premiér uvedl v dopise ze dne 10. listopadu 2015, našli všestranně uspokojivá řešení.
2. Dnes se Evropská rada dohodla na tom, že vhodnou odpovědí na obavy Spojeného království je následující soubor ujednání, která jsou plně slučitelná se Smlouvami a která nabudou účinku v den, kdy vláda Spojeného království oznámí generálnímu tajemníkovi Rady, že se Spojené království rozhodlo zůstat členem Evropské unie:
 - a) rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie (příloha 1);
 - b) prohlášení obsahující návrh rozhodnutí Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se účinného řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny, které bude přijato v den, kdy nabude účinku rozhodnutí uvedené v písmeni a) (příloha 2);
 - c) prohlášení Evropské rady o konkurenceschopnosti (příloha 3);
 - d) prohlášení Komise o mechanismu uplatňování subsidiarity a prováděcím mechanismu pro snižování zátěže (příloha 4);
 - e) prohlášení Evropské komise o indexaci přídavků na děti exportovaných do jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém pobývá pracovník (příloha 5);
 - f) prohlášení Komise o ochranném mechanismu uvedeném v oddíle D odst. 2 písm. b) rozhodnutí hlav států a předsedů vlád (příloha 6);
 - g) prohlášení Komise k otázkám souvisejícím se zneužíváním práva na volný pohyb osob (příloha 7).
3. V souvislosti s rozhodnutím uvedeným v příloze 1 hlavy států a předsedové vlád prohlásili, že:
 - i) toho rozhodnutí poskytuje právní záruku, že záležitosti, které jsou předmětem obav Spojeného království vyjádřených v dopise ze dne 10. listopadu 2015, byly vyřešeny;
 - ii) obsah rozhodnutí je plně slučitelný se Smlouvami;

⁽¹⁾ Dokument ST 1/16, strana 1, 2 a 8 až 36 je dostupný na: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-1-2016-INIT/cs/pdf>

- iii) toto rozhodnutí je právně závazné a může být pozměněno či zrušeno pouze vzájemnou dohodou hlav států a předsedů vlád členských států Evropské unie;
 - iv) toto rozhodnutí nabude účinku v den, kdy vláda Spojeného království oznámí generálnímu tajemníkovi Rady, že se Spojené království rozhodlo zůstat členem Evropské unie.
4. Konstatuje se, že pokud by výsledkem referenda ve Spojeném království bylo, že Spojené království má odejít z Evropské unie, soubor ujednání uvedený v bodě 2 výše zanikne.
-

PŘÍLOHA I

ROZHODNUTÍ HLAV STÁTŮ A PŘEDSEDŮ VLÁD, ZASEDAJÍCÍCH V EVROPSKÉ RADĚ, O NOVÉM ŘEŠENÍ PRO SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ V RÁMCI EVROPSKÉ UNIE

Hlavy států a předsedové vlád 28 členských států Evropské unie, zasedající v Evropské radě, jejichž vlády jsou signatáři Smluv, na nichž je Unie založena,

přejíce si vyřešit v souladu se Smlouvami určité otázky předložené Spojeným královstvím v dopise ze dne 10. listopadu 2015,

majíce v úmyslu vyjasnit v tomto rozhodnutí některé otázky, které jsou pro členské státy obzvláště důležité, aby tak toto vyjasnění muselo být zohledněno jako jeden z nástrojů pro výklad Smluv; majíce rovněž v úmyslu dohodnout se na úpravě záležitostí týkajících se mimo jiné úlohy vnitrostátních parlamentů v Unii, jakož i účinného řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny,

připomínající cíl Unie vytvořit, v souladu se Smlouvami, hospodářskou a měnovou unii, jejíž měnou je euro, a význam, jaký má řádně fungující eurozóna pro Evropskou unii jako celek. Zatímco jednotnou měnu přijalo již devatenáct členských států, další členské státy mají výjimku platnou do doby, než Rada rozhodne, že jsou splněny podmínky pro její zrušení, a jeden členský stát není podle protokolu č. 15 připojeného ke Smlouvám povinen euro přijmout a na jeden členský stát se podle protokolu č. 16 připojeného ke Smlouvám vztahuje výjimka z jeho přijetí. To znamená, že dokud nebudou uvedené výjimky zrušeny nebo neskončí použitelnost uvedených protokolů v návaznosti na oznámení nebo žádost příslušných členských států, nebudou euro jako svoji měnu používat všechny členské státy. Připomínající, že proces vedoucí k vytvoření bankovní unie a integrovanější správě eurozóny je otevřený všem členským státům, jejichž měnou není euro,

připomínající, že vedle odkazů na proces evropské integrace a proces vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy obsahují Smlouvy rovněž zvláštní ustanovení, podle nichž mají některé členské státy právo neúčastnit se uplatňování některých ustanovení nebo kapitol Smluv a práva Unie nebo se na ně vztahuje výjimka z jejich uplatňování, pokud jde o záležitosti jako přijetí eura, rozhodnutí mající vliv na obranu, provádění kontrol osob na hranicích, jakož i opatření v oblasti svobody, bezpečnosti a práva. Ustanovení Smluv rovněž umožňují, aby se jeden nebo více členských států neúčastnilo opatření určených k podpoře cílů Unie, zejména prostřednictvím navazování posílené spolupráce. Tyto procesy proto různým členským státům umožňují různé cesty integrace – těm, kdo si přejí hlubší integraci, umožňují další pokrok, a současně respektují práva těch, kdo se takovou cestou vydat nechtějí,

připomínající zejména, že podle Smluv je Spojené království oprávněno:

- nepřijmout euro, a ponechat si tedy jako svoji měnu britskou libru (protokol č. 15),
- neúčastnit se schengenského *acquis* (protokol č. 19),
- provádět na hranicích kontroly osob, a nebýt tedy součástí schengenského prostoru, pokud jde o vnitřní a vnější hranice (protokol č. 20),
- rozhodnout se, zda se zúčastní opatření v oblasti svobody, bezpečnosti a práva či nikoliv (protokol č. 21),
- přestat používat ode dne 1. prosince 2014 převážnou většinu aktů a ustanovení Unie v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, které byly přijaty před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, a současně se rozhodnout pro pokračující účast na 35 z nich (čl. 10 odst. 4 a 5 protokolu č. 36),

připomínající rovněž, že Listina základních práv Evropské unie nerozšířila možnost Soudního dvora Evropské unie ani jakéhokoliv soudu Spojeného království rozhodovat o souladu právních předpisů a zvyklostí Spojeného království se základními právy, která Listina potvrzuje (protokol č. 30),

odhodláni plně využívat potenciálu vnitřního trhu ve všech jeho rozměrech, posílit globální atraktivitu Unie jako místa vhodného pro výrobu a investice a podporovat mezinárodní obchod a přístup na trhy, mimo jiné prostřednictvím sjednávání a uzavírání obchodních dohod v duchu vzájemného prospěchu a transparentnosti,

odhodláni rovněž usnadnit a podpořit řádné fungování eurozóny a její dlouhodobou budoucnost, ku prospěchu všech členských států,

respektující pravomoci orgánů Unie, a to i v průběhu legislativních a rozpočtových postupů, a nedotýkající se vztahů mezi orgány a subjekty Unie a vnitrostátními příslušnými orgány,

respektující pravomoci centrálních bank při plnění jejich úkolů, včetně poskytování likvidity od centrální banky v oblastech své jurisdikce,

s ohledem na prohlášení obsahující návrh rozhodnutí Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se účinného řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny,

s ohledem na závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 26. a 27. června 2014 a 18. a 19. února 2016,

berouce na vědomí prohlášení Evropské rady o konkurenceschopnosti,

berouce na vědomí prohlášení Komise o mechanismu uplatňování subsidiarity a prováděcím mechanismu pro snižování zátěže,

berouce na vědomí prohlášení Komise o ochranném mechanismu uvedeném v oddíle D odst. 2 písm. b) tohoto rozhodnutí,

berouce na vědomí prohlášení Komise k otázkám souvisejícím se zneužíváním práva na volný pohyb osob,

berouce na vědomí názory vyjádřené předsedou a členy Evropského parlamentu,

PŘIJALI TOTO ROZHODNUTÍ:

ODDÍL A

SPRÁVA EKONOMICKÝCH ZÁLEŽITOSTÍ

Pro naplnění cíle stanoveného ve Smlouvách, kterým je vytvoření hospodářské a měnové unie, jejíž měnou je euro, je zapotřebí další prohlubování. Opatření, jejichž účelem je hospodářskou a měnovou unii dále prohlubovat, budou pro členské státy, jejichž měnou není euro, dobrovolná a budou otevřena jejich účasti, kdykoliv to bude možné. Tím není dotčena skutečnost, že členské státy, jejichž měnou není euro, jiné než ty, které nejsou povinny euro přijmout nebo mají z jeho přijetí výjimku, jsou Smlouvami vázány k tomu, aby dosahovaly pokroku při plnění podmínek nezbytných pro přijetí jednotné měny.

Rozumí se, že členské státy neúčastníci se dalšího prohlubování hospodářské a měnové unie nebudou tomuto procesu klást překážky, nýbrž jej budou usnadňovat a že tento proces bude naopak respektovat práva a pravomoci neúčastnících členských států. Orgány Unie budou spolu s členskými státy usnadňovat koexistenci různých perspektiv uvnitř jednotného institucionálního rámce a zajišťovat soudržnost, praktickou funkčnost mechanismů Unie a rovnost členských států před Smlouvami, jakož i rovné podmínky a integritu vnitřního trhu.

Vzájemný respekt a upřímná spolupráce mezi členskými státy účastnicími se fungování eurozóny a těmi, které se jej neúčastní, bude zajištěn prostřednictvím zásad uvedených v tomto oddíle, které jsou zaručeny především příslušným rozhodnutím Rady ⁽¹⁾, jež na něj odkazuje.

1. Zakazuje se diskriminace fyzických či právnických osob na základě úřední měny členského státu, kde jsou usazeny, případně na základě měny, která je v daném členském státě zákonným platidlem. Jakékoliv rozdíly v zacházení musí vycházet z objektivních důvodů.

Právní akty, včetně mezivládních dohod mezi členskými státy, které přímo souvisejí s fungováním eurozóny, musí respektovat vnitřní trh a hospodářskou a sociální a územní soudržnost a nesmí vytvářet překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy. Uvedené akty musí zachovávat pravomoci, práva a povinnosti členských států, jejichž měnou není euro.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se účinného řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny.

Členské státy, jejichž měnou není euro, nebrání provádění právních aktů přímo souvisejících s fungováním eurozóny a zdrží se opatření, jež by mohla ohrozit dosahování cílů hospodářské a měnové unie.

2. Právo Unie týkající se bankovní unie, které svěřuje Evropské centrální bance, Jednotnému výboru pro řešení krizí či subjektům Unie vykonávajícím podobné funkce pravomoc nad úvěrovými institucemi, je použitelné pouze na úvěrové instituce nacházející se v členských státech, jejichž měnou je euro, nebo v členských státech, které s Evropskou centrální bankou uzavřely dohodu o úzké spolupráci v oblasti obezřetnostního dohledu, v souladu s příslušnými pravidly Unie a s výhradou požadavků dohledu nad skupinou a dohledu na konsolidovaném základě a řešení krizí na úrovni skupiny a na konsolidovaném základě.

Jednotný soubor pravidel má být uplatňován všemi úvěrovými institucemi a jinými finančními institucemi, aby byly zaručeny rovné podmínky na vnitřním trhu. Hmotné právo Unie, které mají uplatňovat Evropská centrální banka při výkonu funkce jednotného orgánu dohledu nebo Jednotný výbor pro řešení krizí či subjekty Unie vykonávající podobné funkce, včetně jednotného souboru pravidel týkajícího se obezřetnostních požadavků na úvěrové instituce nebo jiných legislativních opatření, jež budou přijata za účelem zajištění finanční stability, může být zapotřebí utvářet jednotněji než odpovídající pravidla, která mají uplatňovat vnitrostátní orgány členských států, jež se bankovní unie neúčastní. Za tímto účelem mohou být nutná zvláštní ustanovení v rámci jednotného souboru pravidel a dalších příslušných nástrojů, při zachování rovných podmínek a přispění k finanční stabilitě.

3. Z nouzových a krizových opatření na zajištění finanční stability eurozóny nebude vyplývat rozpočtová odpovědnost pro členské státy, jejichž měnou není euro, ani případně pro členské státy neúčastníce se bankovní unie.

Budou zavedeny vhodné mechanismy, které v případě, že souhrnný rozpočet Unie ponese náklady plynoucí z nouzových a krizových opatření uvedených v prvním pododstavci, s výjimkou nákladů správních, zajistí plnou náhradu.

4. Provádění opatření, včetně dohledu nad finančními institucemi a trhy a řešení jejich krizí, a makroobezřetnostních úkolů, jež je třeba učinit s ohledem na zachování finanční stability členských států, jejichž měnou není euro, je, s výhradou požadavků dohledu nad skupinou a dohledu na konsolidovaném základě a řešení krizí na úrovni skupiny a na konsolidovaném základě, věcí jejich orgánů a jejich rozpočtové odpovědnosti, ledaže si tyto členské státy přejí být součástí společných mechanismů, které jejich účast umožňují.

Tím nejsou dotčeny tvorba jednotného souboru pravidel ani mechanismy Unie v oblasti makroobezřetnostního dohledu pro předcházení systémovým finančním rizikům v Unii a pro jejich zmírňování, ani stávající pravomoci Unie přijímat nezbytná opatření v reakci na ohrožení finanční stability.

5. Neformální setkání ministrů členských států, jejichž měnou je euro, uvedená v protokolu č. 14 o Euroskupině, musí respektovat pravomoci Rady jakožto orgánu, jenž je na základě Smluv nadán legislativní funkcí a v němž členské státy koordinují své hospodářské politiky.

V souladu se Smlouvami se jednání Rady účastní všichni její členové i v případech, kdy nemají všichni hlasovací právo. Neformální diskuse skupiny členských států musí respektovat pravomoci Rady i výsady ostatních orgánů Unie.

6. Má-li být určitá otázka související s uplatňováním tohoto oddílu projednána v Evropské radě, jak je stanoveno v oddíle E odst. 1, zohlední se náležitě její případná naléhavost.
7. Věcná podstata tohoto oddílu bude začleněna do Smluv při jejich příští změně v souladu s příslušnými ustanoveními Smluv a příslušnými ústavními předpisy členských států.

ODDÍL B

KONKURENCESCHOPNOST

Vytvoření vnitřního trhu, v jehož rámci je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu, je jedním ze zásadních cílů Unie. V zájmu dosažení tohoto cíle a vytváření růstu a pracovních míst musí Unie zvýšit konkurenceschopnost v souladu s tím, co je vytyčeno v prohlášení Evropské rady o konkurenceschopnosti.

Příslušné orgány Unie a členské státy proto vyvinou veškeré úsilí s cílem plně vytvořit a posílit vnitřní trh a rovněž přizpůsobit jej tak, aby držel krok s měnícím se prostředím. Zároveň přijmou konkrétní opatření ke zlepšování právní úpravy, což je jedním z hlavních předpokladů k dosažení výše uvedených cílů. Znamená to snižování administrativní zátěže a nákladů spojených s dodržováním požadavků pro hospodářské subjekty, zejména pro malé a střední podniky, a rušení nepotřebných právních předpisů, jak je nastíněno v prohlášení Komise o mechanismu uplatňování subsidiarity a prováděcím mechanismu pro snižování zátěže, při současném průběžném zajišťování vysokých standardů ochrany spotřebitele, pracovníků, zdraví a životního prostředí. Evropská unie bude také uplatňovat aktivní a ambiciózní obchodní politiku.

Pokrok při plnění všech výše uvedených aspektů soudržné politiky konkurenceschopnosti bude důkladně sledován a případně vyhodnocován.

ODDÍL C

SVRCHOVANOST

1. Uznává se, že Spojené království vzhledem ke svému zvláštnímu postavení, jež je zakotveno ve Smlouvách, neusiluje o hlubší politickou integraci v rámci Evropské unie. Věcná podstata této problematiky bude začleněna do Smluv při jejich příští změně v souladu s příslušnými ustanoveními Smluv a příslušnými ústavními předpisy členských států takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že se odkazy na stále užší svazek nevztahují na Spojené království.

Odkazy na proces vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, které jsou uvedeny ve Smlouvách a jejich preambulích, neposkytují právní základ pro rozšíření oblasti působnosti jakéhokoliv ustanovení Smluv nebo sekundárních právních předpisů Unie. Nelze je použít na podporu širokého výkladu pravomocí Unie ani pravomocí jejich orgánů stanovených ve Smlouvách.

Tyto odkazy nemění vymezení pravomocí Unie, které se řídí zásadou svěřených pravomocí, ani výkon pravomocí Unie, který se řídí zásadami subsidiarity a proporcionality. Nevyžadují, aby Evropské unii byly svěřeny další pravomoci, ani aby Evropská unie musela vykonávat své stávající pravomoci, ani nevylučují možnost, aby pravomoci svěřené Unii byly omezeny, a tudíž vráceny členským státům.

Pravomoci, které členské státy Unii svěřily, lze pozměnit, ať již se jedná o jejich rozšíření či omezení, pouze prostřednictvím změny Smluv se souhlasem všech členských států. Smlouvy již obsahují zvláštní ustanovení, podle kterých jsou určité členské státy oprávněny neúčastnit se používání některých ustanovení práva Unie, nebo se na tyto státy vztahuje výjimka z používání některých ustanovení práva Unie. Odkazy na stále užší svazek mezi národy Evropy jsou proto slučitelné s různými způsoby integrace, které mají jednotlivé členské státy k dispozici, a nenutí všechny členské státy, aby usilovaly o společný cíl.

Smlouvy umožňují vývoj směrem k vyššímu stupni integrace mezi těmi členskými státy, které tuto vizi společné budoucnosti sdílejí, aniž by se to vztahovalo na další členské státy.

2. Účelem zásady subsidiarity je zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána co nejbližší občanům. Výběr vhodné úrovně činnosti tedy mimo jiné závisí na tom, zda posuzovaná záležitost má nadnárodní povahu, kterou nelze uspokojivě vyřešit činností členských států, a zda by činnost na úrovni Unie vzhledem ke svému rozsahu nebo účinkům přinesla ve srovnání s činností na úrovni členských států zřejmé výhody.

Všechny orgány zapojené do rozhodovacího procesu v rámci Unie musí v souladu s čl. 7 odst. 1 protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality náležitě přihlížet k odůvodněným stanoviskům, která vydaly vnitrostátní parlamenty. Pro zajištění tohoto požadavku budou přijata vhodná opatření.

3. Pokud odůvodněná stanoviska k nedodržení zásady subsidiarity v návrhu legislativního aktu Unie, zasláná ve lhůtě 12 týdnů od postoupení uvedeného návrhu, představují více než 55 % hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům, předsednictví Rady zařadí na pořad jednání Rady bod za účelem komplexní diskuse o těchto stanoviscích a o důsledcích, které je z nich třeba vyvodit.

Na základě této diskuse a při dodržení procesních požadavků Smluv přestanou zástupci členských států jednající jako členové Rady dotčený návrh legislativního aktu dále zvažovat, pokud nebude pozměněn s cílem vyřešit připomínky vyjádřené v odůvodněných stanoviscích.

Pro účely tohoto odstavce se hlasy přidělené vnitrostátním parlamentům vypočítávají v souladu s čl. 7 odst. 1 protokolu č. 2. Hlasy vnitrostátních parlamentů členských států, které se neúčastní přijímání příslušného legislativního aktu, se nezapočítávají.

4. Práva a povinnosti členských států stanovené v protokolech připojených ke Smlouvám je třeba plně uznávat a musí jim být přiznáván status ne méně významný než v případě ostatních ustanovení Smluv, jichž jsou tyto protokoly nedílnou součástí.

Zejména opatření přijaté podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie o prostoru svobody, bezpečnosti a práva není závazné pro členské státy, na něž se vztahují protokoly č. 21 a č. 22, ledaže dotčený členský stát, pokud to příslušný protokol umožňuje, oznámil své přání být tímto opatřením vázán.

Zástupci členských států jednající jako členové Rady zajistí, že pokud opatření Unie spadá vzhledem ke svému cíli a obsahu do oblasti působnosti části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie, použijí se na ně protokoly č. 21 a č. 22, a to i v případě, že to má za následek rozdělení opatření do dvou aktů.

5. Ustanovení čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii potvrzuje, že národní bezpečnost zůstává výhradní odpovědností každého členského státu. To nepředstavuje odchylku od práva Unie, a nemělo by to tedy být vykládáno restriktivně. Orgány Unie budou při výkonu svých pravomocí plně respektovat odpovědnost členských států v oblasti národní bezpečnosti.

Uznává se přínos společných opatření v otázkách, které ovlivňují bezpečnost členských států.

ODDÍL D

SOCIÁLNÍ DÁVKY A VOLNÝ POHYB

Volný pohyb pracovníků v rámci Unie je nedílnou součástí vnitřního trhu a mimo jiné zahrnuje právo pracovníků z členských států ucházet se o nabízená pracovní místa kdekoli v Unii. Vzhledem k rozdílům mezi členskými státy, pokud jde o odměnu za práci, jsou některá nabízená pracovní místa atraktivnější, což vede k přesunům pracovníků, které jsou přímým důsledkem volného trhu. Odlišné uspořádání systémů sociálního zabezpečení členských států, které jsou unijním právem koordinovány, avšak nikoliv harmonizovány, však může samo o sobě přitahovat pracovníky do určitých členských států. Je legitimní tuto situaci zohlednit a na úrovni Unie i na úrovni členských států stanovit opatření na omezení toků pracovníků, které jsou takového rozsahu, že mají negativní dopad na členské státy původu i na cílové členské státy, aniž by taková opatření měla za následek neodůvodněnou přímou nebo nepřímou diskriminaci.

Obavy, které v této souvislosti Spojené království vyjádřilo, byly řádně vzaty na vědomí s ohledem na další vývoj unijní legislativy a příslušných vnitrostátních právních předpisů.

Výklad stávajících pravidel Unie

1. Opatření uvedená v úvodním odstavci by měla zohlednit skutečnost, že členské státy mají právo stanovit základní principy svých systémů sociálního zabezpečení a že disponují širokým prostorem pro vlastní uvážení, pokud jde o vymezení a provádění vnitrostátní politiky v oblasti sociálních věcí a zaměstnanosti, včetně stanovení podmínek pro přístup k sociálním dávkám.
 - a) Volný pohyb pracovníků podle článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie zahrnuje odstranění jakékoliv diskriminace na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky, avšak toto právo může být omezeno z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví. Jestliže je to navíc nutné z naléhavých důvodů obecného zájmu, lze volný pohyb pracovníků omezit opatřeními, která jsou přiměřená vzhledem ke sledovanému legitimnímu cíli. Důvody obecného zájmu uznanými pro tyto účely v judikatuře Soudního dvora Evropské unie patří, na základě individuální analýzy, podpora přijímání pracovníků do zaměstnání, snižování míry nezaměstnanosti, ochrana zranitelných pracovníků nebo odvrácení rizika vážného narušení udržitelnosti systémů sociálního zabezpečení.

V souvislosti s určitými dávkami tak mohou být uloženy podmínky, aby se zajistilo, že existuje skutečné a účinné spojení mezi dotyčnými osobami a pracovním trhem hostitelského členského státu, přičemž tak musí být učiněno na základě objektivního posouzení, bez ohledu na státní příslušnost dotyčných osob a přiměřeně vzhledem ke sledovanému legitimnímu cíli.

- b) Právo na volný pohyb, které občanům Unie náleží podle článku 21 Smlouvy o fungování Evropské unie, má být vykonáváno s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení.

Právo ekonomicky neaktivních osob pobývat v hostitelském členském státě závisí podle práva Unie na tom, zda tyto osoby mají dostatečné prostředky pro sebe a své rodinné příslušníky, aby se nestaly zátěží pro systém sociálního zabezpečení hostitelského členského státu, a zda tyto osoby mají zdravotní pojištění, kterým jsou kryta všechna rizika.

Členské státy mají možnost odmítnout přiznání sociálních dávek osobám, které své právo na svobodu pohybu vykonávají pouze s cílem získat sociální podporu členských států, ačkoliv nemají dostatečné prostředky k tomu, aby mohly uplatňovat právo pobytu.

Členské státy mohou odmítnout žádosti o sociální podporu podané občany Unie z jiných členských států, kteří nepožívají na jejich území práva pobytu nebo jsou na něm oprávněni pobývat pouze z důvodu hledání zaměstnání. Jedná se mimo jiné o žádosti občanů Unie z jiných členských států o dávky, jejichž hlavním účelem je pokrýt minimální náklady na obživu, ačkoliv jsou rovněž určeny k usnadnění přístupu na trh práce hostitelského členského státu.

- c) Osoby, které požívají práva na volný pohyb, musí dodržovat právní předpisy hostitelského členského státu.

V souladu s unijním právem mohou členské státy přijímat opatření, která mají zabraňovat zneužívání práv a podvodům, jako je používání padělaných dokladů, a řešit případy uzavírání účelových sňatků se státními příslušníky třetích zemí a udržování takových manželských svazků za účelem využívání práva volného pohybu jakožto způsobu legalizace nezákonného pobytu ve členském státě nebo řešit případy zneužívání volného pohybu k obcházení vnitrostátních pravidel v oblasti přistěhovalectví, která se na státní příslušníky třetích zemí vztahují.

Hostitelské členské státy mohou rovněž přijímat nezbytná omezující opatření, aby zajistily ochranu své země proti jednotlivcům, jejichž jednání se vší pravděpodobností představuje skutečnou a závažnou hrozbu pro veřejný pořádek či bezpečnost. Při posuzování, zda jednání určité osoby představuje v současné době hrozbu pro veřejný pořádek či bezpečnost, mohou členské státy vzít v úvahu jednání dotyčné osoby v minulosti s tím, že hrozba nemusí být vždy nutně bezprostřední. I v případě, že dotyčná osoba nebyla v minulosti odsouzena za trestný čin, mohou členské státy přijmout preventivní opatření, jestliže jsou konkrétně určena této osobě.

Za účasti Komise bude dále prohlubována výměna informací a administrativní spolupráce mezi členskými státy s cílem zefektivnit boj proti tomuto zneužívání práv a podvodům.

Změny v sekundárních právních předpisech Unie

2. Je třeba uvést, že po nabytí účinku tohoto rozhodnutí předloží Komise níže uvedené návrhy na změny stávajících sekundárních právních předpisů Unie:

- a) návrh na změnu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, s cílem umožnit členským státům v souvislosti s exportem přídavků na děti do jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém pobývá pracovník, aby výši těchto přídavků upravily podle indexů na základě podmínek v členském státě, ve kterém dítě pobývá. To by se mělo vztahovat pouze na nové žádosti podané pracovníky Unie v hostitelském členském státu. Avšak od 1. ledna 2020 mohou všechny členské státy rozšířit indexaci na stávající žádosti o přídavky na děti, které již byly pracovníky Unie exportovány. Komise nemá v úmyslu navrhnout, aby byl budoucí systém volitelné indexace přídavků na děti rozšířen na jiné druhy exportovatelných dávek, jako jsou starobní důchody;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

- b) s cílem zohlednit motivační faktor spojený s režimem dávek při zaměstnání určitého členského státu, návrh na změnu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ⁽¹⁾ o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie, který stanoví výstražný a ochranný mechanismus, jenž umožní reagovat na situace související s přílivem pracovníků z jiných členských států, který se vyznačuje mimořádným rozsahem a trvá delší dobu, včetně situací vzniklých v důsledku dřívějších politik po předchozích rozšířeních Unie. Členský stát, který by chtěl tento mechanismus uplatnit, by Komisi a Radě oznámil, že tato výjimečná situace nastala, v rozsahu, který má dopad na zásadní aspekty jeho systému sociálního zabezpečení, včetně primárního účelu jeho systému dávek při zaměstnání, nebo že tato situace vyvolala závažné obtíže, které by mohly přetrvávat na jeho trhu práce, nebo které kladou nadměrné nároky na řádné fungování jeho veřejných služeb. Rada by na návrh Komise předložený po předchozím posouzení oznámení a v něm uvedených důvodů mohla dotčenému členskému státu povolit, aby přístup k nepříspěvkovým dávkám při zaměstnání v nezbytné míře omezil. Rada by danému členskému státu umožnila omezit přístup nově příchozích pracovníků Unie k nepříspěvkovým dávkám při zaměstnání po celkovou dobu až čtyř let od zahájení zaměstnání. Toto omezení by mělo být odstupňované, od počátečního úplného vyloučení až po postupné rozšiřování přístupu k těmto dávkám, s cílem zohlednit rostoucí vazbu pracovníka na trh práce v hostitelském členském státě. Toto povolení by mělo omezenou dobu platnosti a vztahovalo by se na pracovníky Unie nově příchozí v průběhu období sedmi let.

Zástupci členských států, jednající jako členové Rady, budou prioritně pokračovat v práci na těchto legislativních návrzích a učiní vše, co je v jejich silách, aby zajistili jejich rychlé přijetí.

Budoucí systém uvedený v tomto odstavci by neměl vést k tomu, aby bylo s pracovníky Unie zacházeno méně příznivě než se státními příslušníky třetích zemí ve srovnatelné situaci.

Změny v primárním právu Unie

3. S ohledem na budoucí rozšiřování Evropské unie je třeba uvést, že v příslušných aktech o přistoupení, které musí v souladu se Smlouvami schválit všechny členské státy, budou stanovena vhodná přechodná opatření týkající se volného pohybu osob. V této souvislosti se bere na vědomí postoj Spojeného království, které se vyjádřilo ve prospěch těchto přechodných opatření.

ODDÍL E

UPLATŇOVÁNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Kterýkoli členský stát může požádat předsedu Evropské rady, aby byla určitá otázka související s uplatňováním tohoto rozhodnutí projednána v Evropské radě.
2. Toto rozhodnutí nabývá účinku v den, kdy vláda Spojeného království oznámí generálnímu tajemníkovi Rady, že se Spojené království rozhodlo zůstat členem Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

PŘÍLOHA II

PROHLÁŠENÍ K ODDÍLU A ROZHODNUTÍ HLAV STÁTŮ A PŘEDSEDŮ VLÁD, ZASEDAJÍCÍCH V EVROPSKÉ RADĚ, O NOVÉM ŘEŠENÍ PRO SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ V RÁMCI EVROPSKÉ UNIE

Hlavy států a předsedové vlád prohlašují, že v den nabytí účinku rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie přijme Rada rozhodnutí Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se účinného řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny, které vstoupí v platnost též den.

Návrh rozhodnutí je uveden níže:

NÁVRH ROZHODNUTÍ RADY**o zvláštních ustanoveních týkajících se účinného řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí 2009/857/ES ze dne 13. prosince 2007 ⁽¹⁾ je třeba doplnit a přijmout ustanovení, jež umožní účinné řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny.
- (2) Mechanismus stanovený v tomto rozhodnutí přispívá k dodržování zásad stanovených v oddíle A rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, pokud jde o právní akty týkající se účinného řízení bankovní unie a důsledků další integrace eurozóny, o jejichž přijetí hlasují všichni členové Rady.
- (3) V souladu s oddílem E odst. 1 rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie ⁽²⁾ může kterýkoli členský stát požádat předsedu Evropské rady, aby byla určitá otázka související s uplatňováním uvedeného rozhodnutí projednána v Evropské radě.
- (4) Tímto rozhodnutím by neměly být dotčeny zvláštní postupy hlasování dohodnuté dne 18. prosince 2013 zástupci 28 členských států, zasedajícími v Radě ⁽³⁾, pokud jde o přijímání rozhodnutí Radou na základě článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽⁴⁾.
- (5) Při uplatňování tohoto rozhodnutí, a zejména pokud jde o přiměřenou dobu, ve které má Rada danou otázku projednat, je třeba náležitě zohlednit případnou naléhavost situace,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Pokud v souvislosti s právními akty, na něž se vztahuje oddíl A rozhodnutí hlav států a předsedů vlád a o jejichž přijetí hlasují všichni členové Rady, alespoň jeden člen Rady, který se neúčastní bankovní unie, oznámí Radě svůj odůvodněný nesouhlas s přijetím aktu kvalifikovanou většinou, Rada tuto záležitost projedná. Dotyčný členský stát svůj nesouhlas zdůvodní tím, že uvede, jakým způsobem návrh daného aktu nedodržuje zásady stanovené v oddíle A tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/857/ES ze dne 13. prosince 2007, kterým se provádí čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a čl. 238 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie jednak mezi 1. listopadem 2014 a 31. březnem 2017 a jednak od 1. dubna 2017 (Úř. věst. L 314, 1.12.2009, s. 73).

⁽²⁾ Rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie (Úř. věst. C 69 I., 23.2.2016, s. 1).

⁽³⁾ Prohlášení zástupců 28 členských států, zasedajících v Radě, ze dne 18. prosince 2013, dokument č. 18137/13.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

2. V průběhu tohoto jednání vynaloží Rada nejvyšší možné úsilí, aby v přiměřené době, a aniž jsou dotčeny povinné lhůty stanovené právem Unie, dosáhla uspokojivého řešení obav vyjádřených členem nebo členy Rady uvedenými v odstavci 1.

3. Za tímto účelem předseda Rady s pomocí Komise a při dodržení jednacího řádu Rady ⁽¹⁾ vynaloží veškerou iniciativu nezbytnou k usnadnění širšího základu shody v Radě. Členové Rady jsou mu nápomocni.

Při náležitém zohlednění případné naléhavosti a na základě důvodů nesouhlasu podle odstavce 1 může takovou iniciativu představovat žádost o projednání dané otázky v Evropské radě, než bude vrácena Radě k rozhodnutí. Žádným takovým podáním není dotčeno běžné fungování legislativního procesu Unie a takové podání nesmí vést k situaci, jež by znamenala možnost veta členskými státy.

Článek 2

Toto rozhodnutí, kterým se doplňuje rozhodnutí 2009/857/ES, vstupuje v platnost dnem nabytí účinku rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie. Jeho použitelnost případně končí dnem, kdy skončí použitelnost uvedeného rozhodnutí.

V ... dne ...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
[jméno]

(¹) Rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád (Úř. věst. L 325, 11.12.2009, s. 35).

PŘÍLOHA III

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉ RADY O KONKURENCESCHOPNOSTI

V zájmu vytváření růstu a pracovních míst musí Evropa zvýšit svou konkurenceschopnost. Činnost EU v posledních letech se na tento cíl soustředovala, nicméně Evropská rada je přesvědčena, že lze učinit více s cílem plně využít potenciálu vnitřního trhu ve všech jeho rozměrech, podporovat podmínky příznivé pro podnikání a vytváření pracovních míst, investovat a připravit naše ekonomiky na budoucnost, usnadňovat mezinárodní obchod a zvýšit atraktivitu Unie jakožto partnera.

Evropská rada zdůrazňuje mimořádnou hodnotu vnitřního trhu jakožto prostoru bez hranic, v jehož rámci není omezen pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Jedná se o jeden z největších úspěchů Unie. Nyní, v době hospodářských a sociálních výzev, musíme vnitřnímu trhu vdechnout nový život a přizpůsobit jej, aby držel krok s naším měnícím se prostředím. Evropa musí obecně zvýšit svou mezinárodní konkurenceschopnost, pokud jde o služby a výrobky a také klíčové oblasti, jako je energetika a jednotný digitální trh.

Evropská rada naléhavě vyzývá všechny orgány EU a členské státy, aby za účelem posílení konkurenceschopnosti EU usilovaly o zlepšování právní úpravy a rušily nepotřebné právní předpisy a zároveň rádě zohledňovaly nutnost zachování vysokých standardů ochrany spotřebitelů, zaměstnanců, zdraví a životního prostředí. Je to jeden z hlavních předpokladů k tomu, aby bylo dosaženo hospodářského růstu a podpořila se konkurenceschopnost a tvorba pracovních míst.

V zájmu přispění k tomuto cíli dojednaly Evropský parlament, Rada a Komise interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů. Účinná spolupráce na základě tohoto rámce je nezbytná za účelem zjednodušení právních předpisů Unie a zamezení nadměrné regulaci a administrativní zátěži pro občany, správní orgány a podniky, včetně malých a středních podniků, a zároveň zajistí, aby bylo dosaženo cílů právních předpisů.

Je třeba se zaměřit na:

- důrazné odhodlání ke zjednodušení právních předpisů a snížení zátěže, mimo jiné ve vhodných případech prostřednictvím stahování či rušení předpisů, a na lepší využívání posouzení dopadu a ex-post hodnocení v rámci celého legislativního cyklu, a to na úrovni EU i členských států. Tato práce by měla vycházet z pokroku, kterého již bylo dosaženo při provádění Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT);
- vyvíjení intenzivnější činnosti za účelem snížení celkové zátěže právních předpisů EU, zejména ve vztahu k malým a středním podnikům a mikropodnikům;
- stanovení cílů pro snížení zátěže v klíčových odvětvích, je-li to možné, a rovněž souvisejících závazků orgánů EU a členských států.

Evropská rada vítá skutečnost, že Komise se zavázala každý rok přezkoumat, jak je Unie úspěšná ve své snaze o zjednodušení právních předpisů, zabránění nadměrné regulaci a snížení zátěže pro podniky. Tento roční přezkum, jímž se podpoří program REFIT prováděný Komisí, bude zahrnovat roční analýzu zátěže a zaměří se také na stávající právní předpisy EU v jejich úhrnu.

Evropská rada rovněž žádá Radu, aby posoudila roční přezkumy prováděné Komisí na základě jejího prohlášení týkajícího se subsidiarity s cílem zajistit, aby na ně vhodně navázaly činnosti Unie v jednotlivých oblastech. Dále vybízí Komisi, aby navrhla zrušení opatření, která nejsou v souladu se zásadou subsidiarity nebo způsobují nepřiměřenou regulační zátěž.

Evropská rada zdůrazňuje význam spolehlivého mnohostranného obchodního systému založeného na pravidlech a potřebu uzavírat ambiciózní dvoustranné obchodní a investiční dohody s třetími zeměmi v duchu reciprocity a vzájemného prospěchu. V této souvislosti vítá nedávnou dohodu, které dosáhla Světová obchodní organizace v Nairobi. Je třeba pokročit v jednáních se Spojenými státy, Japonskem a klíčovými partnery v Latinské Americe – zejména s Mercosurem – a v oblasti Asie a Tichomoří. Obchod musí být stejně přínosný pro všechny – pro spotřebitele, pracovníky i hospodářské subjekty. Klíčovou složkou je tomto ohledu nová obchodní strategie „Obchod pro všechny: Cesta k zodpovědnější obchodní a investiční politice“.

Evropská rada bude průběžně sledovat vývoj a žádá Radu pro obecné záležitosti a Radu pro konkurenceschopnost, aby pravidelně vyhodnocovaly pokrok, kterého bylo dosaženo při naplňování jednotlivých prvků uvedených v tomto prohlášení.

PŘÍLOHA IV

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉ KOMISE**o mechanismu uplatňování subsidiarity a prováděcím mechanismu pro snižování zátěže**

Komise zřídí mechanismus pro přezkum stávajících právních předpisů EU, kterým se ověří jejich soulad se zásadami subsidiarity a proporcionality, a to na základě stávajících postupů a s cílem zajistit plné uplatňování těchto zásad.

Komise stanoví priority tohoto přezkumu s přihlédnutím k názorům Evropského parlamentu, Rady a vnitrostátních parlamentů.

Komise navrhne do konce roku 2016 program prací a následně bude každý rok podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.

Komise bude s plným odhodláním pokračovat v úsilí o zjednodušení právních předpisů EU a snížení regulační zátěže hospodářských subjektů v EU, aniž by to ohrozilo politické cíle, a to prováděním programu zlepšování právní úpravy z roku 2015, mimo jiné zejména Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). Obecným cílem pro nás všechny v zájmu dosažení růstu a vytváření pracovních míst zůstává omezení byrokracie, která zatěžuje podnikatelský sektor, zejména malé a střední podniky.

Komise bude v rámci platformy programu REFIT pracovat s členskými státy a zúčastněnými subjekty na stanovení konkrétních cílů pro snížení zátěže podniků, a to na úrovni EU a členských států, zejména v oblastech, v nichž je zatížení společností a především malých a středních podniků nejvyšší. Po vymezení těchto cílů bude Komise sledovat pokrok při jejich plnění a podávat každý rok zprávy Evropské radě.

PŘÍLOHA V

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉ KOMISE

o indexaci přídavků na děti exportovaných do jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém pobývá pracovník

Komise předloží návrh na změnu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, s cílem umožnit členským státům v souvislosti s exportem přídavků na děti do jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém pobývá pracovník, aby výši těchto přídavků indexovaly podle podmínek ve členském státě, ve kterém dítě pobývá.

Komise má za to, že tyto podmínky zahrnují životní úroveň a výši přídavků na děti v daném členském státě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

PŘÍLOHA VI

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉ KOMISE

o ochranném mechanismu uvedeném v oddíle D odst. 2 písm. b) rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie

Pokud jde o oddíl D odst. 2 písm. b) rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie, Evropská komise předloží návrh na změnu nařízení (EU) č. 492/2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie s cílem stanovit ochranný mechanismus s tím, že může být a bude používán, a bude tudíž sloužit jako řešení obav Spojeného království ohledně mimořádného přílivu pracovníků z jiných zemí Evropské unie, který zaznamenalo v posledních letech.

Evropská komise se domnívá, že z povahy informací, které jí Spojené království poskytlo, zejména vzhledem ke skutečnosti, že nevyužilo přechodná období pro volný pohyb pracovníků stanovená v posledních aktech o přistoupení, vyplývá, že mimořádná situace, pro jejíž řešení je navrhovaný ochranný mechanismus určen, ve Spojeném království v současné době existuje. Spojené království by proto bylo oprávněno k aktivaci tohoto mechanismu, přičemž by mohlo plně očekávat získání souhlasu.

PŘÍLOHA VII

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉ KOMISE

k otázkám souvisejícím se zneužíváním práva na volný pohyb osob

Komise bere na vědomí rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě, o novém řešení pro Spojené království v rámci Evropské unie, a zejména oddíl D tohoto rozhodnutí.

Komise má v úmyslu přijmout návrh, kterým se doplní směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie svobodně se pohybovat, s cílem vyloučit z oblasti působnosti práva na volný pohyb státní příslušníky třetích zemí, kteří před uzavřením sňatku s občanem Unie neměli předchozí legální pobyt v některém ze členských států, nebo kteří uzavřou sňatek s občanem Unie až poté, co se tento občan Unie přihlásí k pobytu v hostitelském členském státě. V takových případech se tak na státního příslušníka třetí země budou vztahovat právní předpisy hostitelského členského státu v oblasti přistěhovalectví. Tento návrh bude předložen poté, co výše uvedené rozhodnutí nabude účinku.

Pokud jde o zneužívání práv v souvislosti se vstupem a pobytem osob, které jsou státními příslušníky třetích zemí a rodinnými příslušníky občanů Unie využívajících mobility, Komise upřesní, že:

- členské státy budou moci řešit konkrétní případy zneužívání práv volného pohybu ze strany občanů Unie vracejících se do členského státu, jehož jsou státními příslušníky, s rodinným příslušníkem, který je státním příslušníkem třetí země, jestliže pobyt v hostitelském členském státě nebyl natolik skutečný, aby vytvořil nebo posílil rodinné vazby, a jeho cílem bylo vyhnout se uplatňování vnitrostátních právních předpisů v oblasti přistěhovalectví;
- koncept účelového sňatku – který není chráněn právem Unie – zahrnuje rovněž manželství, které je udržováno proto, aby rodinný příslušník, který není státním příslušníkem členského státu, mohl požívat práva na pobyt.

Komise rovněž upřesní, že při posuzování, zda jednání občana Unie představuje „v současné době“ hrozbu pro veřejný pořádek či bezpečnost, mohou členské státy vzít v úvahu jednání dané osoby v minulosti. I v případě, že dotyčná osoba nebyla v minulosti odsouzena za trestný čin, mohou členské státy přijmout preventivní opatření z důvodu veřejného pořádku či veřejné bezpečnosti, avšak tato opatření musí být konkrétně určena této osobě. Komise rovněž upřesní pojmy „závažné důvody týkající se veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti“ a „naléhavé důvody týkající se veřejné bezpečnosti“. Komise kromě toho při budoucí revizi směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie svobodně se pohybovat posoudí kritéria, se kterými jsou tyto pojmy spojeny.

Uvedená upřesnění budou rozpracována ve sdělení, které stanoví pokyny pro uplatňování práva Unie v oblasti volného pohybu občanů Unie.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS